

22. neděle v mezidobí rok B (2024)

1. čtení - Dt 4,1-2.6-8

Nic nepřidáte k tomu, co vám přikazuji ... budete zachovávat příkazy Hospodina.

Čtení z páté knihy Mojžíšovy.

Mojžíš řekl lidu toto: „Nyní, Izraeli, poslouchej nařízení a ustanovení, která vás učím zachovávat, abyste žili a šli obsadit zemi, kterou vám chce dát Hospodin, Bůh vašich otců. Nic nepřidáte k tomu, co vám přikazuji, a nic z toho neuberete, ale budete zachovávat příkazy Hospodina, svého Boha, které já vám přikazuji. Zachovávejte je a plňte, neboť tak budete v očích národů moudří a rozumní: uslyší o všech těchto nařízeních a řeknou: Skutečně moudrý a rozumný je tento velký národ! Neboť kde je tak velký národ, jemuž by byli bohové tak blízko, jako je Hospodin, náš Bůh, kdykoli ho vzýváme. A kde je tak velký národ, který by měl spravedlivá nařízení a ustanovení, jako je celé toto zákonodárství, které já vám dnes prohlašuji.“

Mezizpěv – Žl 15,2-3a.3b-4.5bc

Hospodine, kdo smí prodlévat v tvém stánku?

Kdo žije bez vady a koná spravedlnost,
upřímně smýšlí ve svém srdci,
svým jazykem nepomlouvá.

Nečiní příkoří svému bližnímu,
netupí svého souseda.
Nešlechtným člověkem pohrdá,
ale váží si těch, kdo se bojí Hospodina.

Kdo nelichváří svými penězi
a nebere úplatky proti nevinnému.
Kdo takto jedná,
nikdy nezakolísá!

2. čtení – Jak 1,17-18.21b-22.27

To slovo musíte uvádět ve skutek.

Čtení z listu svatého apoštola Jakuba.

Bratři moji nejmilejší! Každý dobrý úděl, každý dokonalý dar přichází shora, sestupuje od Otce světel, u něhož není změna ani ztemnění, (jaké je působeno u hvězd) otáčením. On rozhodl, že nám dá život slovem pravdy, abychom byli (jako) prvotiny ze všeho, co stvořil. Buďte vnímaví pro slovo, které do vás bylo vloženo jako semeno a může zachránit vaši duši. To slovo však musíte uvádět ve skutek, a ne abyste ho jenom poslouchali. To byste klamali sami sebe. Zbožnost ryzí a bezvadná před Bohem a Otcem je toto: ujímat se sirotků a vdov v jejich tísní a uchovat se neposkvřený od světa.

Zpěv před evangeliem – Jak 1,18

Aleluja. Otec rozhodl, že nám dá život slovem pravdy, abychom byli jako prvotiny ze všeho, co stvořil. Aleluja.

Evangelium – Mk 7,1-8.14-15.21-23

Opustili jste přikázání Boží a držíte se podání lidského.

Slova svatého evangelia podle Marka.

Kolem Ježíše se shromáždili farizeové a někteří z učitelů Zákona, kteří přišli do Jeruzaléma. Všimli si, že někteří z jeho učedníků jedí rukama obřadně nečistýma, to je neumytýma. Farizeové totiž a všichni židé se drží podání předků a nejedí, dokud si pečlivě neumyjí ruce; (po návratu) z trhu nejedí, dokud se celí neopláchnou, a je mnoho jiného, co přejali a čeho se drží: omývání pohárů, džbánů, měděných nádob a lehátek. Proto se ho farizeové a učitelé Zákona ptali: „Proč se tvoji učedníci nechovají podle podání předků, ale jedí obřadně nečistýma rukama?“ Odpověděl jim: „Pokrytci! Dobře to o vás předpověděl Izaiáš, jak je psáno: `Tento lid mě uctívá rty, ale jejich srdce je daleko ode mě. Nadarmo mě však uctívají, když učí naukám, které jsou lidskými ustanoveními.' Opustili jste přikázání Boží a držíte se podání lidského.“ (Ježíš) zase k sobě přivolal zástup a řekl jim: „Slyšte mě všichni a pochopte! Člověka nemůže poskvřnit nic, co do něho vchází zvenčí, ale co vychází z člověka, to ho poskvřňuje. Z nitra totiž, ze srdce lidí, vycházejí špatné myšlenky, smilství, krádeže, vraždy, cizoložství, lakota, zloba, lest, prostopášnost, závist, urážky, pýcha, nerozumnost. Všechno to zlé vychází z nitra a člověka poskvřňuje.“

Homilie

Každý věk a každá generace má svou bídu. Ve snaze popsání našeho věku a naši generaci můžeme s jistotou použít slova dnešního evangelia: špatné myšlenky, smilství, krádeže, vraždy, cizoložství, lakota, zloba, lest, prostopášnost, závist, urážky, pýcha, nerozumnost (Mk 7,21-22)

Pokud měl bych zdůraznit jen dva, pak ukázal bych na: pýchu a hloupost.

Odkud to pochází? Ježíš říká: z nitra.

My dnes často říkáme, že je to kvůli podmínek, ve kterých žijeme, ukazujeme na okolnosti, situace, struktury a instituce. Ježíš ale jasně ukazuje zdroj: „Zlé myšlenky, cizoložství atd.“ pocházejí z nitra, z lidského srdce (Mk 7,21a)

Proč tak to je? Proč se všechno toto zlo rodí v lidském srdci? Odpověď je triviální a zoufale jednoduchá a zřejmá. V tomto lidském nitru, v tomto srdci není Bůh.

Kdyby tam byl Bůh, pak by lidské srdce bylo zdrojem plodů Ducha svatého. Pak bychom použili jiná slova k popisu skutečnosti: láska, radost, mír, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, jemnost, sebeovládání. (por. Ga 5,22-23)

Neříkám, že to v srdci není. Existují čisté proudy života, jsou tam jiskry dobra, jsou tam záblesky krásy. Dominuje však hloupost, ošklivost a zlo. To prorazí se, vyhrává, stává se módním.

Přeháním?

Apoštol Jakub píše o pravé a čisté zbožnosti. (por. Jk 1.27) To však znamená, že může být nepravá a zlá zbožnost. Potvrzuje to sám apoštol a upozorňuje věřící, kterým adresuje svůj dopis, aby nebyli posluchači, kteří klamou sami sebe.

Protože můžete být posluchačem, který se klame. Můžete poslouchat Boží slovo, kázání, prožít exercicie, číst zbožné knihy.

Můžete se o to dokonce starat a všechno to dělat s dojetím, ale nakonec toto Slovo necháte bokem, vedle života. Tímto zůstává člověk daleko od Boha. Zůstává bez Boha ve svém srdci, odmítá Ho, popírá Bohu skutečný vliv na svůj život.

V evangeliu jsme četli, že Za Ježíšem přišli velmi zbožní lidé: farizeové a učitele zákona. Ježíš jim řekl: pokrytci! Četli jsme přesně takto: „Pokrytci! Dobře to o vás předpověděl Izaiáš, jak je psáno: `Tento lid mě uctívá rty, ale jejich srdce je daleko ode mě. Nadarmo mě však uctívají, když učí naukám, které jsou lidskými ustanoveními.' Opustili jste přikázání Boží a držíte se podání lidského.” (Mk 7,6)

Ano, je velmi snadné přijít do kostela, zazpívat, poslouchat, ukázat se, někoho potkat, promluvit s někým. Toto však není křesťanský život.

Máme uvést Slovo do života. Neposlouchat o milosrdenství, ale být milosrdný. Neposlouchat o odpuštění, ale opravdu odpustit. Nebýt dojatý z poslouchání o lásce, ale milovat.

Milovat také, když je tato láska obtížná nebo třeba lidsky nemožná. Milovat manžela, který odešel k jiné ženě. Milovat manželku, která zradila. Milovat dítě, které je velkým zklamáním. Milovat nepřátele. Tito osobní nepřátelé a nepřátelé církve.

Jak je to v našich životech?

Jen teorie nebo praxe?

Žijeme v pravdě nebo klameme sami sebe? Jsme spravedliví nebo pokrytci?

Nedívejme se kolem sebe! Nepřemýšlejme, jestli můj manžel, tchán, soused je spravedlivý nebo falešný.

Vždy se nejprve podívejme do svého srdce. Udělejme to teď ve chvíli ticha...